

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

komme under udvalgsarbejdet, alligevel vil kunne nå frem til et resultat, som kan betyde et nyt og et bedre grundlag for dansk musikliv, ikke mindst fordi man undgår en række af de overlapninger, der er tale om, og vi kommer frem til, at de ressourcer, vi har — hvor små de end er, så er de der dog — kan blive udnyttet bedre, end vi hidtil har kunnet gøre det.

Jeg skal kun gøre et par enkelte bemærkninger. Alting afhænger jo af temperament, og jeg må sige, at en af de ting, som jeg er glad for, det er det med den nyorienterede musik. Det er ikke, fordi jeg ikke betragter den klassiske musik som helt uundværlig, men man må jo nok sige, at det hidtil har været den klassiske musik, der næsten udelukkende har været i forgrunden. Nu kommer altså den nyorienterede musik, nu kommer også jazz, beat, alle disse andre ting. Nu kommer — hvad jeg ikke mindst lægger vægt på — hele amatør siden, musikskolerne, folkemusikskolerne, alle disse ting, som, og det vil jeg da gerne sige, bestemt ikke er noget verdensfjernt og noget, der er finkultur for overklassen, hvis man overhovedet bevæger sig rundt omkring i landet, tværtimod, vil jeg sige til hr. Svend Andersen (Rosk.a.), som jo ikke kunne overraske mig med sit indlæg, og som sagde, at det var en lov med musik i; det kan man omvendt ikke sige om ham. Bevillingerne til dette arbejde tager netop sigte på at nå ud til de kredse, der gerne vil, og som har gjort det på langt dårligere vilkår, end en hel række andre mennesker har dyrket fritidsarbejde, amatør musik, kunstneriske aktiviteter på tidligere, men hvor de har stået tilbage, og hvor vi her skaber en mulighed for at få dem med ind. Det mener jeg er væsentligt i hele dette spørgsmål.

Jeg skal da gerne sige til fru Mette Madson vedrørende musikstøtten fra den kulturelle fond, at vi skal følge de gamle traditioner. Det synes jeg musikrådet skal gøre, såfremt traditionerne er gode.

Spørgsmålet blev rejst, hvorfor den kulturelle fond skulle opretholdes. Det vil vi af den simple grund, at inden den skal laves om, er der en del anden lovgivning, der skal ændres, f. eks. vedrørende tilskuddet til Det kgl. Teater, altså loven om Det kgl. Teater.

Om den så skal ændres på en anden måde, placeres på en anden måde til sin tid, kan vi diskutere. Det er altså baggrunden for, at vi ikke afskaffer den nu, men har ment, at det måtte være rigtigt, at det er musikrådet, der administrerer den.

Der blev også stillet spørgsmål om amtsmusikudvalgene. Det er et meget vigtigt led i selve decentraliseringstanken, at disse udvalg etableres.

Hr. Lembourn var lidt inde på, om der kunne være konflikter mellem musikrådet og amtsmusikudvalgene. Der var også tale om et landsmusikudvalg — det faldt dog ud ved den endelige revision — som også kunne være gået ind, og som i og for sig også kunne have været sagligt begrundet, men hvor vi netop for ikke at overdimensionere det siger, at så må vi prøve på at komme igennem med det her.

Når vi siger det særlige udvalg, så er det, fordi det med musikudvalgene inden for amterne ikke er et spørgsmål om at gå uden om kulturudvalgene, tværtimod. Der skal være et absolut samarbejde, men musikfeltet er så stort, at netop når man søsætter et nyt lovforslag, kan det være rimeligt, at man går igennem det og siger: ja men her må vi have nogle folk, der helt specielt interesserer sig for dette område og får koordineret disse ting, som ikke er koordineret tilstrækkeligt endnu. Det er altså ikke at gå uden om nogen, men det er for at effektivisere det og for hurtigst muligt at komme i gang på alle de områder, der nu skal koordineres.

Jeg tror, jeg også blev spurgt om Sjællands Symfoniorkester, det var fru Kristine Heltberg, der rejste det spørgsmål. Der kan jeg sige, at det ligger sådan, at der mangler endnu nogle forhandlinger. Men jeg har det bedste håb om, efter de første forhandlinger der har været ført, at vi inden lovforslagets vedtagelse kan sige, hvordan det er forløbet. Hvis det ikke skulle være tilfældet, vil jeg så tage nye initiativer, sådan at vi kan blive færdige, men jeg tror ikke, det indebærer nogen problemer. Der mangler det, man kalder konfirmationer, nogle steder endnu.

Til fru Hanne Reintoft skal jeg blot sige, at jeg godt forstår betænkeligheden ved rammelove. På den anden side må jeg sige, at Julius Bomholts 16 kulturlove i 1964-65